

[Jørgen Jørgensen.]

ligt ved at forstaa Meningene i. Man behøver for saa vidt slet ikke at afvente hverken Skattekommissionens eller Grundskyldskommissionens Overvejelser af, om de nugældende Bestemmelser bør ophæves.

Men dernæst fører denne Fritagelse for Bygningsskat, som efterhaanden gives til en stor Del Nybyggeri, til en stor Ulighed i Kommunerne, hvad ogsaa den højtærede Minister pegede paa, idet en Del Bygninger er beskattet, medens andre og i visse Kommuner meget store Dele er skattefrie. Jeg kan dog ikke se, at det skulde forværre Forholdene i disse Kommuner, at man nu standser al fremtidig Stigning i Bygningsskylden. Ministeren kan naturligvis have Ret i, at det vil skærpe Uligheden, hvis man nu for Fremtiden fritager alt Nybyggeri i Stedet for at gøre det paa begrænsede Omraader som nu, men Ministeren har ikke Ret i, at det vil skærpe Forholdene paa Beskatningsomraadet, naar man standser den fremtidige Stigning, for jo mere Grundskatterne stiger i disse Kommuner, des mere stiger Bygningsskylden ogsaa for de gamle Ejendomme, og det skærper netop Mod sætningen mellem de gamle og de nye Bygninger. Nu har Kommunalbestyrelserne ingen Mulighed for at forhøje Grundskatterne uden samtidig at forhøje Bygningsskatterne, hvorved Uligheden mellem det skattefrie Byggeri og det gamle Byggeri udvides og skærpes, men hvis Lovforslaget gennemføres, kan man forhøje Ejendomsskatterne med den Virkning, at Forhøjelsen falder paa Grundskatterne alene uden at forværre Forholdet mellem de skattefrie Nybygninger og de gamle Bygninger.

Derfor synes jeg, at det set fra alle Synspunkter vil være et forstandigt Synspunkt at sige: nu drøfter vi paa to Omraader en Ændring af vor Skattelovgivning i vor Ejendomsbeskatning. Denne behandles dels i Skattekommissionen, dels i Grundskyldskommissionen, men der er visse Ændringer, som man kan gennemføre uden at foregribe noget som helst, og som de allerfleste vil erkende, at det er rimeligt at gennemføre. For det første bør man ikke paa samme Tid animere til Nybyggeri og fra det offentlige Side lægge Skattebyrder paa dette Byggeri. Dette maa derfor standses nu. Det andet Punkt er, at hvis man finder Anledning til at forhøje Ejendomsskatterne i en Kommune, og det er man nødt til mange Steder, vil det være rimeligt, at den skæve Udvikling i Beskatningen af Byggeriet standses. Jeg forstaar meget vel, at man maatte meget nøje overveje, hvorledes de Forskyd-

ninger, som vilde komme til at foreligge, hvis man helt ophævede Bygningsskatten, kunde udlignes, men det er der ikke Tale om her. Vi siger: vi bliver staaende ved den Bygningsskat, man har, den forhøjes ikke, man kan ikke gaa højere med Bygningsskatten. Skal man for Fremtiden forhøje Ejendomsskatterne, maa det blive paa Grundværdierne alene.

Jeg finder derfor Lovforslaget meget velbegrunder, og jeg vil haabe, at de politiske Partier vil vise saa megen Interesse for dette Problem, at vi ved Forhandlinger i et Udvalg kan finde et Grundlag, som kan aabne Mulighederne for, at Beskatningen af Nybygninger, som er irrational, kan standses nu.

Kolbjørn: Det foreliggende Forslag fritager alt Nybyggeri for Bygningsskat og lægger Loft over de bestaaende. Vedtagelsen vil ikke alene betyde, at et Princip fastslaas, men vil ogsaa indbefatte en Række Konsekvenser, som det kan være vanskeligt at overskue. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne var selv inde herpaa, da han i sin Forelæggelsestale nævnte, at man havde overvejet at medtage Ændringer baade vedrørende Kommunernes Adgang til at forskyde Forholdet mellem Personskatter og Ejendomsskatter og vedrørende Reglerne for personlige Skatter. Med Hensyn til nye Huse har vi allerede en vidtgaaende Regel i Lov af 30. April 1946 om Byggeri med offentlig Støtte. Det fastsættes i dens § 56, at Beboelses-, Kontor- og Forretningsejendomme, som paabegyndes mellem 1. April 1946 og 1. April 1954, fritages for den paa Bygningerne faldende Del af Ejendomsskatterne — dog med Undtagelse af Skatten til Amtskommunen — i 22 Aar. For ældre Bygninger har vi i 1946—47 ved Forhøjelser af Fradragene ved Udskrivning af Ejendomsskyld søgt at hindre, at forhøjede Vurderinger medfører forøget Husleje for almindelig Beboelse.

Lovforslaget udvider Fritagelsen til at omfatte alt Nybyggeri. Dette vil for København og Købstæderne, hvor Promillen er lagt fast for 4-aarige Perioder frem i Tiden, medføre en vis Forskydning i Retning af øget personlig Skat. I København vil det formentlig blive af større Virkning efter Ejendomsskyldvurderingen 1950, da Forslaget ikke rører ved den Bestemmelse, som fastsætter, at Grundskyldpromillen ikke maa overstige 7,5. For Landkommunerne maa Forslaget betyde en Forskydning i Retning af øget Grundskyld. Mit Parti ønsker som bekendt en Udvikling